

Urszula i Wacław Sobierajowie z Bielska-Białej

Obrazy z iskrą Bożą

Oboje są malarzami. Coraz bardziej doświadczają, że **twórczość artystyczna jest darem od Boga**. I tylko On potrafi sprawić, że w obrazach jest „coś”, co przemawia do ludzi.

Jak człowiek jest młody, to mu się wydaje, że wiele potrafi. Gdy dzisiaj siadam przed sztalugą, to zaczynam „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” i biorę za pędzel. Bez tej iskry Bożej nic nie powstanie – wyznaje pan Wacław.

Poznali się w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. W Bielsku zamieszkali zaraz po studiach, bo zachwyciło ich od pierwszego wejrzenia. Ona jest subtelną kobietą, o ciepłym głosie i z bliskim w oczach, gdy o czymś opowiada. Ten wdzięk ujawnia się w kwiatach, które kocha malować. Wacław mówi, że do tego potrzeba kobiecej ręki. Urszula maluje je, gdyż uważa, że sztuka nie może niszczyć – ona ma budować odbiorcę, dodawać mu otuchy – a takie są kwiaty: przynoszą radość.

On, postawny mężczyzna z filuternym uśmiechem i poczuciem humoru, maluje pejzaże i obrazy sakralne. Kiedyś uczestniczył w plenerze malarskim w Lanckoronie niedaleko Kalwarii Zebrzydowskiej. Wieczorami chodził na zasłonięcie obrazu. – Klęcząc w kalwaryjskim sanktuarium, dawałem sobie pytanie: Jaki sens ma moja sztuka? – wyznaje pan Wacław. – I wtedy pomyślałem, że jeżeli moja sztuka ma mieć sens, to musi przynosić chwałę Panu Bogu.

Święci ze zlecenia

Po tej modlitwie pojawiło się pierwsze zlecenie na... obraz Jezusa Miłosiernego. Później przyszły kolejne. I tak pan Wacław zaczął malować Jezusa, Maryję, świętych...

Malowanie świętego zawsze ma swoją historię – najpierw trzeba przeczytać biografię, poznać jego duchowość. Potem przychodzi moment szukania rekwizytów oraz osoby, która przypomina świętego, a to dość skomplikowana sprawa. Trzeba tę osobę wypatrzeć, a potem zachęcić do pozowania. – Przed malowaniem żona przeżywa ze mną cały problem – śmieje się pan Wacław. Raz szukali modelu do postaci św. Pawła. Pani Urszula oświadczyła triumfalnie mężowi, że ma kogoś na oku. – Mąż wtedy powiedział, że też o kimś myśli. Potem okazało się, że chodzi nam o tę samą osobę – mówi z uśmiechem pani Urszula.

Ostatnio pan Wacław malował św. Teresę od Dzieciątka Jezus. Zleceniodawczyni powiedziała, że miała świetny wizerunek 14-letniej świętej... ale zgubiła. Dwa dni później odwiedził znajomych. Patrzy... na stole leży książka o świętej Teresce. – Otworzyłem ją, a w środku było to zdjęcie, o które chodzi-

Wacław Sobieraj malowanie zaczyna od znaku krzyża

ło – wspomina Wacław Sobieraj. Święta Tereska sama podrzuciła swój wizerunek.

Dotykanie piękna

Czasem miesiącami pracuje nad jednym obrazem. Chce, aby był jak najdoskonalszy, bo – wyznaje – Panu Bogu należy się coś z najwyższej półki. – Dobry obraz to nie tylko dobry warsztat. Tak jak my jesteśmy ciałem i duchem, tak i dzieło nie posiada tylko warstwy materialnej, warsztatowej, ale także przekazu duchowego. Sztuka powinna przekazywać dobre treści – podkreśla pan Wacław.

– „Świat, w którym żyjemy, potrzebuje piękna, aby nie pogryźć się w rozpacz...”, zwrócił się do artystów Sobór Watykański II – podkreśla pani Urszula. Małżonkowie chcą zatem, aby ich sztuka niosła innym nadzieję. Malują głównie z natury, gdyż wtedy obrazy są przesycone światłem, a oni mogą przekazać swoje zauroczenie przedstawionym motywem.

– Bardzo mnie cieszyło, gdy ostatnio na wernisaż w Nowym Dworze Mazowieckim przyszły dwie starsze panie, z których jedna była prawie całkiem niewidoma i odbierała obrazy przez dotyk... I tak się nimi zachwyciła. Dotykając obrazu, szeptała: „Tak... to tak jest”. Ona wyczuwała kolory przez dotyk – mówi ze wzruszeniem pani Urszula.

Bóg daje...

Jak sami często podkreślają, są normalnymi ludźmi – mają dwoje dorosłych dzieci i ośmioro wnucząt. Szesnaście lat temu zaangażowali się w rekolekcje Spotkań Małżeńskich. Na początku się opierali, ale i tak się nie „wybronił”. Gdy zbliżał się czas pierwszych rekolekcji dla animatorów, Wacław stwierdził, że nie da rady jechać. Musiał dokończyć malowanie obrazu. W planach Bożych mieli jednak się tam znaleźć. – W piątek zasnuły niebo tak ciemne chmury, że nie było szans na rozróżnienie kolorów i malowanie – opowiada pani Urszula. No i... pojechali. – Jak jest potrzeba, abyśmy się znaleźli na jakichś rekolekcjach, to Pan Bóg da nam i siłę, i zdrowie, i „światło” zabierze – podsumowuje pan Wacław.

Znaleźli jeszcze jeden sposób na wspieranie małżeństw – w prezencie ślubnym zawsze dają nowożeńcom obraz Matki Bożej Częstochowskiej. – Wszędzie, gdzie byliśmy na weselu, zawieźliśmy ten obraz – wyznaje Urszula. Wnuczęta z okazji I Komunii Świętej też otrzymują w prezencie swoich patronów.

Natalia Podosek

Urszula Sobieraj chce, żeby sztuka niosła nadzieję